

РЕШЕНИЕ

№ 8470

гр. София, 12.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 26.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **11329** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 215, ал. 4 от ЗУТ

Образувано е по жалба на „Електроразпределителни мрежи- Запад“ ЕАД срещу Заповед № САГ24-РА-30-286 / 8.10.2024г на вр.и.д Главен архитект на Столична община, заместван от арх. К.Ц. съгласно Заповед за заместване № СОА24-РД15-3996 от 2.10.2024г .

Жалбоподателят развива съображения за процесуална и материална незаконосъобразност на обжалваната заповед. Нарушен бил чл. 35 АПК, тъй като не били изяснени всички факти и обстоятелства по случая. Не е налице незаконен строеж, външното електрозахранване било изпълнено през 2021г, а не през 2024г , както е посочил адм. орган. Излага доводи за наличие на хипотезата на чл. 151, ал. 1, т. 15 от ЗУТ. Сочи, че в границите на сервитутна зона може да бъде изградено ел. табло. Поддържа приложимост на принципа за съразмерност по чл. 6 АПК. Моли да бъде отменена заповедта. Претендира юриск. възнаграждение.

Ответникът- вр.и.д Главен архитект на Столична община/ арг от Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. по адм. д. № тр-4/2002 г., ОСС на ВАС / в придружителното писмо оспорва жалбата и моли да се отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП редовна призована не изпраща представител и не взема становище.

Административен съд София-град, като взе предвид доводите и възраженията на страните и прецени доказателствата по делото, приема за установено

от фактическа и правна страна следното:

При извършена проверка на място от длъжностни лица при отдел „ОДРС“ към Дирекция „ОСК“- СО с констативен акт № 2 от 4.09.2024г съставен по реда на 225а, ал.2 ЗУТ е установен незаконен строеж „Външно електрозахранване на многофамилна жилищна сграда“, находящ се в ПИ с идентификатор 68134.1974.406., [улица]/о.т 25-о.т.26/, м в.з. Г. А., район В. , СО. Поземлен имот с идентификатор 68134.1974.406, в който е изграден част от строежа, е публична общинска собственост, улица. Строежът е извършен от „Електроразпределителни мрежи- Запад“ ЕАД съгласно предварителен договор за присъединяване на обекти на клиенти към електроразпределителната мрежа от 6.10.2017г Към момента на проверката строежът представлява метален стълб с два броя електромерни табла за измерване консумацията на ел. енергия и чакан кабел НН. Строежът е квалифициран като V категория, съгласно чл. 13, ал. 2 от Наредба № 1/30.07.2003 г. за номенклатурата на видовете строежи. Строежът бил изграден без одобрени инвестиционни проекти и без разрешение за строеж, с което били нарушени чл. 137 ал.3 и чл. 148 ал.1 ЗУТ.

Срещу констативния акт не е депозирано възражение.

Въз основа на съставения констативен акт е издадена оспорената в настоящото производство Заповед № САГ24-РА-30-286 / 8.10.2024г на вр.и.д Главен архитект на Столична община, заместваан от арх. К.Ц. съгласно Заповед за заместване № СОА24-РД15-3996 от 2.10.2024г с която на осн. чл.225а ал.1 във връзка с чл.225 ал.2 т.2 от ЗУТ във връзка с чл.223 ал.1 т.8 от ЗУТ е наредено на жалбоподателя да премахне незаконен строеж „Външно електрозахранване на многофамилна жилищна сграда“, находящ се в ПИ с идентификатор 68134.1974.406., [улица]/о.т 25-о.т.26/, м в.з. Г. А., район В. , СО.“

При горната фактическа обстановка, установена въз основа на всички събрани по делото доказателства, съдът в резултат на извършената служебна проверка в изпълнение чл.168 АПК относно законосъобразността на оспорения административен акт, по отношение на всички основания, посочени в чл. 146 от АПК, установи следното:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е от адресат на оспорения акт.

По силата на чл. 225а, ал. 1 от ЗУТ кметът на общината или упълномощено от него длъжностно лице издава заповед за премахване на строежи от четвърта до шеста категория, незаконни по смисъла на чл. 225, ал. 2, или на части от тях. Кои строежи са незаконни е определено в ал. 2 на чл.225 от ЗУТ. Съгласно т. 2, послужила като правно основание за издаване на оспорената заповед, незаконни са строежите, които са извършени без одобрени инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж.

Заповедта се издава въз основа на констативен акт, съставен от служителите по чл.223 ал.2 от ЗУТ .

Заповедта е издадена от компетентен орган- вр.и.д Главен архитект на Столична община, заместваан от арх. К.Ц. съгласно Заповед за заместване № СОА24-РД15-3996 от 2.10.2024г .Компетентността на органа произтича от разпоредбата на чл.225а, ал.1 от ЗУТ и Заповед № СОА21 РД09-455 от 22.03.2021 г. (т.1.46), с която кметът на Столична община е делегирал правомощието си за издаване на заповеди за премахване незаконни строежи по см. чл.225, ал.2 от ЗУТ на главния архитект на СО. Тоест, оспорената заповед е издадена при наличието на надлежно

предоставяне на функции по ЗУТ.

Оспорената заповед е издадена в законоустановена писмена форма, посочен е издателят на заповедта, адресат, строежа по отношение на който е наредено премахване, индивидуализиран е имота, в който е извършено строителството. При издаването ѝ са спазени специалните административно-производствени правила по ЗУТ. Заповедта е издадена съобразно разпоредбата на чл. 225а, ал. 2 от ЗУТ въз основа на констативен акт. Компетентни съгласно чл. 225а, ал. 2 връзка с чл.223 ал.2 от ЗУТ са и лицата, издали констативния акт.

От описаната по-горе подробно фактическа обстановка, свързана с издаването на заповедта е видно, че административният орган е спазил специфичната, предвидена в чл. 225а, ал. 2 от ЗУТ процедурата по констатиране на незаконно строителство. Адресатът на акта е подал своевременно жалбата си против издадената заповед. Пред съда е ангажирал доказателства за защита на интересите си и изложил твърдения си за незаконосъобразност. Всички доказателства и възражения, които жалбоподателят е могъл да представи и изложи пред административния орган, е могъл да представи и изложи и пред съда, без по този начин да бъде злепоставен интереса му (в този смисъл Решение № 6537 от 18.05.2010 г. на ВАС, II отд. по адм. д. № 1466/2010 г.). Адресатът на акта е реализирал правото си на обжалване на заповедта, по повод което е образувано и настоящото съдебно производство, не е лишен от възможността да организира защитата си и да представи доказателства в подкрепа на твърденията си.

Обжалваната заповед е мотивирана, съдържа фактически и правни основания за издаването ѝ между които е налице тъждественост.

Основният спорен въпрос е дали обектът - предмет на административното производство има характер на строеж по смисъла на § 5, т. 38 от ПЗР на ЗУТ от V категория, съгласно чл. 13, ал. 2 от Наредба № 1/30.07.2003 г. за номенклатурата на видовете строежи. Според съда процесният обект представлява строеж по смисъла на § 5, т. 38 ДР ЗУТ, който отговаря по вид и характер на "мрежи и съоръжения", като елементи от техническата инфраструктура според § 5, т. 31 ДР ЗУТ и електропровод по определението на § 1, т. 21 от Закона за енергетиката. /Виж Р № 7642 от 19.06.2024г по адм д 4226/ 2024г на ВАС, Р № 2289 от 10.03.2022г по адм д 11272/ 2021г на ВАС и др. / Налице е "строеж" по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, доколкото металния стълб с два броя електромерни табла за измерване консумацията на ел. енергия и чакащ кабел НН се включват в обхвата на тази разпоредба.

С оглед отразените характеристики на строежа и описанието му в констативния акт представляващ официален писмен документ, съставен в изискуемата от закона форма от длъжностни лица в рамките на тяхната компетентност, ползващ се с обвързваща доказателствена сила съдът прави извод, че се касае за строеж от V категория съгласно чл. 13, ал. 2 от Наредба № 1/30.07.2003 г. за номенклатурата на видовете строежи.

Следователно за него важи разрешителния режим по ЗУТ, а премахването е по реда на чл. 225а от ЗУТ, когато е незаконен по смисъла на чл. 225, ал. 2 от ЗУТ.

По арг. от чл. 148 от ЗУТ строежи, могат да се извършват само ако са разрешени съгласно закона, като е необходимо за целта преди започването на строежа издаването на разрешение за строеж.

Строежите се изпълняват в съответствие с съответствията на подробния устройствен план и съгласувани и одобрени инвестиционни проекти при условията и

по реда на този закон /чл. 137, ал. 3 от ЗУТ/.

Дружеството-жалбоподател е оператор на електроразпределителна мрежа и лицензиант за дейността по разпределение на електрическа енергия. В това му качество той има правото на учредяване на сервитут по чл. 64, ал. 2 ЗЕ, както и да придобие собствеността върху изградените съоръжения за присъединяване по ал. 5 на чл.21 от Наредба №6/24 февруари 2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи. В случая обаче, жалбоподателят не е доказал изпълнение на условията по чл. 64, ал. 4 ЗЕ, за да възникне сервитутът, нито наличието на някое от изискванията по чл. 21, ал. 3 от Наредбата, за да започне изграждането на съоръженията за присъединяване. Приложения по делото предварителен договор за присъединяване от 6.10.2017г, сключен между праводателя на жалбоподателя и „Цимент трейд“ЕООД, собственик на ПИ 68134.1974.4953 в който е изградена многофамилната жилищна сграда която да бъде електрозахранена с чакащия кабел НН не доказва изпълнение на тези изисквания. Изрично в чл. 3 ал.1 от него е предвидено, че ще се сключи договор за присъединяване на обекта след издаване на клиента на разрешение за строеж за изграждане на обекта. За пълнота следва да се отбележи, че по арг от чл. 64, ал. 5 от ЗЕ наличието на сервитутни права, не освобождават жалбоподателя от задължението при извършване на строителство, да се снабди с изискуемите по ЗУТ строителни книжа. / Р № 5182 ОТ 24.04.2024 Г. ПО АДМ. Д. № 576/2024 Г., II ОТД. НА ВАС/

На следващо място, строежът не попада в обхвата на изключението по чл. 151 ал.1 т.15 от ЗУТ, за което не се изисква наличието на разрешение за строеж, тъй като не е разположен в регулационните граници на имот - частна собственост /в случая ПИ 68134.1974.4953, собственост на „Цимент трейд“ЕООД, в който се намира жилищната сграда която следва да бъде електрозахранена /. Ситуирането на строежа в ПИ с идентификатор 68134.1974.406, който е публична общинска собственост, улица изключва прилагането на чл. 151, ал. 1, т. 15 от ЗУТ.

Няма спор, че за строежа няма одобрени инвестиционни проекти и издадено разрешение за строеж. Обективния факт на липса на изискуемите строителни книжа е достатъчно основание да се приеме, че е налице незаконен строеж по см. на чл. 225, ал. 2, т. 2 ЗУТ.

Относно възражението, че неправилно бил определен периода на изграждане на строежа, като вместо посоченото 2024г, същият бил изграден през 2021г следва да се отбележи, че който и да е от двата периода да се приеме, то това не прави строежът търпим. Най-късният период, за който може да се търси търпимост е 31 март 2001г /§ 127 ПЗР на ЗИДЗУТ/. С оглед времето на извършване на строежа –при всички случаи след 2021г не е приложима нито хипотезата на §16 от ПР на ЗУТ, нито на § 127 ПЗР на ЗИДЗУТ, нито тази на § 184, ал.1 ПЗР на ЗИД ЗУТ. Следователно периода „2021г или 2024г“ е извън релевантния по посочените разпоредби.

Не се установяват и твърдяното от жалбоподателя нарушение на принципа по чл.6, АПК – при съблюдаване на служебното начало административният орган е събрал всички относими към случая доказателства и е издал акта си при изяснена фактическа обстановка. Оспорената заповед е съответна на целта на закона, а именно да не се допуска извършването на незаконно строителство като при спазване на принципа за съразмерност е приложена мярка, която не засяга права и законни интереси на жалбоподателя в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за

която актът се издава. При установен незаконен строеж, който не е търпим, за административния орган не е налице друга законова възможност, освен да разпорежи премахването му. Доколкото целта на ЗУТ е да не се допуска и да се отстранява незаконното строителство, то намесата на държавата е напълно пропорционална на предвидената в закона цел. Премахването на незаконния строеж, изпълнен без строителни книжа и при липса на предпоставките за търпимост е единственият способ, чрез който може да се постигне тази цел.

Предмет на обжалваната заповед, безспорно е незаконен строеж и като не е търпим по смисъла на закона, подлежи на премахване. При извършената в изпълнение на чл. 168 във връзка с чл. 146 от АПК служебна проверка за законосъобразност, съдът не констатира основания за отмяна или обявяване на нищожност на атакувания акт. От всичко изложено до тук, съдът обосновава правния си извод за законосъобразност на процесната заповед, като постановена в предвидената от закона форма и съдържание, от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, при спазване на установената административна процедура, правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта на закона.

По тези съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК жалбата следва да бъде отхвърлена.

Относно разноските: С оглед изхода на спора, на жалбоподателя не се дължат разноски. На ответната страна се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100лв., определен съгласно чл. 143 ал.3 АПК вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

С оглед гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „Електроразпределителни мрежи- Запад“ ЕАД срещу Заповед № САГ24-РА-30-286 / 8.10.2024г на вр.и.д Главен архитект на Столична община,

ОСЪЖДА „Електроразпределителни мрежи- Запад“ ЕАД да заплати на Столична община сумата от 100лв. юрисконсултско възнаграждение. Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: